

orelo. Hari nerveze provis glatigi siajn harojn.

“Mi revenos kiam ni estos pretaj por vi,” diris prof. MakGongal. “Bonvolu atendi silente ĉi tie.”

Ŝi eliris la ĉambron. Hari glutis.

“Precize kiamaniere oni ordigos nin en Domojn?” li demandis al Ron.

“Speco de provo, mi supozas. Fredo diris, ke ĝi multe doloras, sed li ŝercis, laŭ mia suspekto.”

La koro de Hari terure ekbategis. Provo? Antaŭ la tuta studentaro? Sed li jam kapablis neniom da magio – kion subĉiele oni postulos de li? Li neniam anticipis ion similan tuj post la alveno! Li ĉirkaŭrigardis ĉagrene, kaj rimarkis, ke ĉiuj aliaj ankaŭ teruriĝas. Neniu multe parolis, escepte de Hermiona Granger, kiu flustris rapide pri la multo da sorĉaĵoj, kiujn ŝi jam lernis, kaj sin demandis, kiun inter ili ŝi bezonos. Hari penis ne aŭskulti al ŝi. Li neniam tiel ĉagrenis, neniam, eĉ kiam li devis liveri hejmen al la ges-roj Dursli raporton fare de la lernejo, ke li iele kolorigis blue la perukon de sia instruistino. Li fiksrigardis la pordon. Iumomente prof. MakGongal revenos, kaj alprenos lin al lia fatalo.

Tiam okazis io, kiu eksaltigis lin alte je duona metro super la planko – malantaŭ li kelkaj geknaboj ekŝrikis.

“Do kio!”

Li anhelis. Simile al ĉiuj ĉirkaŭe. Dudeko da fantomoj ĵus fluis tra malantaŭan muron. Perloblankaj kaj iom diafanaj, ili glitadis trans la ĉambron, parolante kune, kaj apenaŭ rigardante la unuajarajn. Ŝajne ili disputis ion. Iu, kiu similis dikan monaĥon, diradis “Pardoni kaj forgesi, laŭ mi. Ni devas doni al li alian ŝancon.”

“Mia kara Monaĥo, ĉu ni ne donis al Ĝenozo jam tiom da ŝancoj, kiom li rajtas? Li fifamigas nin ĉiujn, kaj pensu, li eĉ ne estas vera fantomo. Diru, kion vi ĉiuj faras ĉi tie?”

Fantomo vestita per krispo kaj ŝtrumpoj ekrimarkis la unuajarajn. Neniu respondis.

“Novaj studentoj!” ekdiris la Dika Monaĥo, ridante ĉirkaŭe al ili. “Baldaŭ Ordigotaj, mi supozas?”

Iuj kapjesis mute.

“Mi esperas vidi vin en Hupopufo!” diris la Monaĥo. “Mia eksa Domo, sciu.”

“Preteriru, nun,” diris akra voĉo, “La Ordiga Ceremonio nun komenciĝos.”

Prof. MakGongal estis reveninta. Po unu, la fantomoj forŝvebis tra la kontraŭan muron.

“Nun viciĝu,” prof. MakGongal ordonis al la unuajaraj, “Kaj sekvu